

I

(Lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2018/841

av den 30 maj 2018

om inbegripande av utsläpp och upptag av växthusgaser från markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk i ramen för klimat- och energipolitiken fram till 2030 och om ändring av förordning (EU) nr 525/2013 och beslut nr 529/2013/EU

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 192.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) I sina slutsatser av den 23–24 oktober 2014 om ramen för klimat- och energipolitiken fram till 2030 godkände Europeiska rådet ett bindande mål om att de inhemska utsläppen av växthusgaser inom hela ekonomin ska minska med minst 40 % fram till 2030 jämfört med 1990 års nivåer och detta mål bekräftades på nytt i Europeiska rådets slutsatser av den 17–18 mars 2016.
- (2) I Europeiska rådets slutsatser av den 23–24 oktober 2014 fastställdes det att unionen bör uppnå utsläppsminskningmålet om minst 40 % gemensamt och så kostnadseffektivt som möjligt genom en minskning på 43 % i sektorer som omfattas av Europeiska unionens utsläppshandelssystem i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG ⁽⁴⁾ och en minskning på 30 % i sektorer som inte omfattas av utsläppshandelssystemet, fram till 2030 jämfört med 2005 års nivåer, samt att ansvaret ska fördelas på grundval av relativ BNP per capita.

⁽¹⁾ EUT C 75, 10.3.2017, s. 103.

⁽²⁾ EUT C 272, 17.8.2017, s. 36.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 17 april 2018 (ännu ej publicerad i EUT) och rådets beslut av den 14 maj 2018.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (EUT L 275, 25.10.2003, s. 32).

- (3) Denna förordning är ett led i fullgörandet av unionens åtaganden i enlighet med Parisavtalet ⁽¹⁾ som antogs inom ramen för Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar (nedan kallad UNFCCC). Parisavtalet ingicks på unionens vägnar den 5 oktober 2016 genom rådets beslut (EU) 2016/1841 ⁽²⁾. Unionens åtagande om utsläppsminskningar inom hela ekonomin angavs i det planerade nationellt fastställda bidrag som unionen och dess medlemsstater med anledning av Parisavtalet lämnat till UNFCCC:s sekretariat den 6 mars 2015. Parisavtalet trädde i kraft den 4 november 2016. Unionen bör fortsätta minska växthusgasutsläppen och öka upptagen av växthusgaser i linje med Parisavtalet.
- (4) I Parisavtalet fastställs bl.a. ett långsiktigt mål som ligger i linje med målet att den globala temperaturhöjningen ska ligga långt under 2 °C över den förindustriella nivån och att ansträngningar ska göras för att begränsa den till 1,5 °C över den förindustriella nivån. Skogar, jordbruksmark och våtmarker kommer att spela en central roll för att uppnå detta mål. Parterna i Parisavtalet är även medvetna om den grundläggande prioriteringen att trygga livsmedelsförsörjningen och utrota hungern inom ramen för en hållbar utveckling och insatser för att utrota fattigdom samt livsmedelsproduktionssystemens särskilda utsatthet för klimatförändringarnas skadliga effekter och därmed främja klimattåligheten och utvecklingen i riktning mot låga växthusgasutsläpp på ett sätt som inte hotar livsmedelsproduktionen. För att uppnå Parisavtalets mål bör parterna öka sina kollektiva ansträngningar. Parterna bör utarbeta, meddela och upprätthålla successiva nationellt fastställda bidrag. Parisavtalet ersätter den strategi som antogs genom Kyotoprotokollet från 1997, vilken inte kommer att förlängas efter 2020. Parisavtalet kräver också en balans mellan antropogena utsläpp från olika källor och växthusgasupptag i sänkor under andra hälften av detta århundrade, och uppmanar parterna att vidta åtgärder för att, i förekommande fall, bevara och förbättra sänkor och reservoarer för växthusgaser, däribland skogar.
- (5) Sektorn markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk (nedan kallad *LULUCF-sektorn*) har potential att ge långsiktiga klimatvinster och därmed bidra till uppnåendet av unionens mål för minskning av växthusgasutsläppen och Parisavtalets långsiktiga klimatmål. LULUCF-sektorn tillhandahåller även biobaserade material som kan ersätta fossil- eller koldioxidintensiva material och spelar därför en viktig roll i övergången till en ekonomi med låga växthusgasutsläpp. Eftersom upptagen genom LULUCF är reversibla bör de behandlas som en separat pelare i unionens klimatpolitiska ram.
- (6) I Europeiska rådets slutsatser av den 23–24 oktober 2014 framhölls att det bör tas hänsyn till de olika mål som fastställts för jordbruks- och markanvändningssektorn, där begränsningspotentialen är mindre, samt vikten av samstämmighet mellan unionens mål om livsmedelstrygghet och klimatmål. Europeiska rådet uppmanade kommissionen att undersöka hur en hållbar intensifiering av livsmedelsproduktionen kan uppmuntras på bästa sätt, samtidigt som man optimerar sektorns bidrag till begränsning och inbindning av växthusgaser, bl.a. genom nybeskogning, samt att fastställa en strategi för hur LULUCF-sektorn ska inbegripas i ramen för en begränsning av växthusgasutsläppen fram till 2030 så snart de tekniska förhållandena tillåter detta och under alla omständigheter före 2020.
- (7) Hållbara brukningsmetoder inom LULUCF-sektorn kan på flera sätt bidra till att begränsa klimatförändringarna, i synnerhet när det gäller att minska utsläpp och att bibehålla och utöka sänkor och kollager. För att åtgärder som i synnerhet syftar till ökad koldioxidlagring ska vara effektiva är det helt avgörande med långsiktigt stabila och anpassningsbara kolpooler. Dessutom kan hållbara brukningsmetoder upprätthålla LULUCF-sektorns produktivitet, förnygringsförmåga och vitalitet och därmed främja ekonomisk och social utveckling, samtidigt som de minskar den sektorns koldioxidavtryck och ekologiska fotavtryck.
- (8) Utvecklingen av hållbara och innovativa metoder och tekniker, däribland agroekologi och skogsjordbruk, kan stärka LULUCF-sektorns roll i begränsningen av och anpassningen till klimatförändringarna samt stärka den sektorns produktivitet och resiliens. Eftersom LULUCF-sektorn kännetecknas av långa tidsramar för avkastning är det viktigt med långsiktiga strategier för att öka finansieringen av forskning för att utveckla och investera i hållbara och innovativa metoder och tekniker. Investeringar i förebyggande åtgärder, såsom hållbara brukningsmetoder, kan minska de risker som är kopplade till naturliga störningar.

⁽¹⁾ EUT L 282, 19.10.2016, s. 4.

⁽²⁾ Rådets beslut (EU) 2016/1841 av den 5 oktober 2016 om ingående, på Europeiska unionens vägnar, av Parisavtalet som antagits inom ramen för Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar (EUT L 282, 19.10.2016, s. 1).

- (9) I sina slutsatser av den 22–23 juni 2017 bekräftade Europeiska rådet att unionen och dess medlemsstater fullt ut stödjer Agenda 2030 för hållbar utveckling som bl.a. syftar till att säkerställa att skogsbruket är hållbart.
- (10) Det är viktigt med åtgärder för att minska avskogningen och skogsförstörelsen och främja ett hållbart skogsbruk i utvecklingsländerna. I detta sammanhang påminde rådet i sina slutsatser av den 21 oktober 2009 och den 14 oktober 2010 om unionens mål att minska den totala tropiska avskogningen med minst 50 % senast 2020 jämfört med nuvarande nivåer och att stoppa den globala förlusten av skogsarealer senast 2030.
- (11) I Europaparlamentets och rådets beslut nr 529/2013/EU ⁽¹⁾ fastställs bokföringsregler för LULUCF-sektorns utsläpp och upptag, och beslutet har därmed bidragit till utvecklingen av strategier som har lett till integration av LULUCF-sektorn i unionens utsläppsminskningssåtagande. Denna förordning bör vidareutveckla de befintliga bokföringsreglerna genom att uppdatera och förbättra dem inför perioden 2021–2030. Förordningen bör fastställa medlemsstaternas skyldigheter att tillämpa dessa bokföringsregler och i förordningen bör även medlemsstaterna åläggas att säkerställa att LULUCF-sektorn totalt sett inte genererar nettoutsläpp och att den bidrar till målet att förbättra sänkorerna på lång sikt. Där bör inte fastställas några bokförings- eller rapporteringsskyldigheter för privata aktörer, däribland jordbrukare och skogsbrukare.
- (12) LULUCF-sektorn, där jordbruksmark ingår, har en direkt och betydande inverkan på biologisk mångfald och ekosystemtjänster. Ett viktigt mål för politik som påverkar denna sektor är därför att säkra överensstämmelse med målen i unionens strategi för biologisk mångfald. Åtgärder bör vidtas för att genomföra och understödja verksamhet inom denna sektor både vad gäller begränsning av och anpassning till klimatförändringarna. Samstämmighet mellan den gemensamma jordbrukspolitiken och denna förordning bör även säkerställas. Alla sektorer måste lämna ett skäligt bidrag avseende minskningen av utsläpp av växthusgaser.
- (13) Våtmarker är effektiva ekosystem för lagring av koldioxid. Skydd och återställande av våtmarker kan därför minska växthusgasutsläppen i LULUCF-sektorn. Den mellanstatliga panelen för klimatförändringars (IPCC) finjustering av 2006 års IPCC-riktlinjer för nationell inventering av växthusgaser med avseende på våtmarker bör i detta sammanhang beaktas.
- (14) För att säkerställa att LULUCF-sektorn bidrar till uppnåendet av unionens mål för minskning av utsläppen med minst 40 % och de långsiktiga målen i Parisavtalet behövs ett robust bokföringssystem. För att få en tillförlitlig bokföring av utsläpp och upptag i enlighet med 2006 års riktlinjer för nationella inventeringar av växthusgaser (nedan kallade *IPCC-riktlinjerna*) bör de värden som årligen rapporteras enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 525/2013 ⁽²⁾ för markanvändningskategorier och omställning mellan olika markanvändningskategorier användas i syfte att rationalisera tillvägagångssätten enligt UNFCCC och Kyotoprotokollet. Mark som övergår till en annan markanvändningskategori bör anses vara i övergång till den kategorin under standardperioden om 20 år som avses i IPCC-riktlinjerna. Medlemsstaterna bör endast kunna göra avsteg från den standardperioden i fråga om beskogad mark och endast under begränsade omständigheter som är motiverade enligt IPCC:s riktlinjer. Ändringar av IPCC-riktlinjerna som antagits av partskonferensen för UNFCCC eller partskonferensen i dess funktion som partsmöte för Parisavtalet bör på lämpligt sätt återspeglas i rapporteringskraven i denna förordning.
- (15) I de internationellt överenskomna IPCC-riktlinjerna fastställs att utsläpp från förbränning av biomassa kan räknas som nollutsläpp från energisektorn, under förutsättning att sådana utsläpp bokförs som utsläpp från LULUCF-sektorn. Inom unionen bokförs för närvarande utsläpp från förbränning av biomassa som nollutsläpp i enlighet med artikel 38 i kommissionens förordning (EU) nr 601/2012 ⁽³⁾ och bestämmelserna i förordning (EU) nr 525/2013, varför överensstämmelse med IPCC-riktlinjerna endast kan säkerställas om sådana utsläpp återspeglas korrekt i den här förordningen.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets beslut nr 529/2013/EU av den 21 maj 2013 om bokföringsregler för utsläpp och upptag av växthusgaser till följd av verksamheter i samband med markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk och om information beträffande åtgärder som rör dessa verksamheter (EUT L 165, 18.6.2013, s. 80).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 525/2013 av den 21 maj 2013 om en mekanism för att övervaka och rapportera utsläpp av växthusgaser och för att rapportera annan information på nationell och unionsnivå som är relevant för klimatförändringen och om upphävande av beslut nr 280/2004/EG (EUT L 165, 18.6.2013, s. 13).

⁽³⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 601/2012 av den 21 juni 2012 om övervakning och rapportering av växthusgasutsläpp i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG (EUT L 181, 12.7.2012, s. 30).

- (16) Utsläpp och upptag från skogsmark är beroende av ett antal naturliga omständigheter, dynamiska åldersrelaterade skogsegenskaper och tidigare och nuvarande brukningsmetoder som skiljer sig avsevärt mellan medlemsstaterna. Om ett basår används är det inte möjligt att ta hänsyn till dessa faktorer och deras cykliska inverkan på, eller de årliga variationerna av, utsläpp och upptag. De relevanta bokföringsreglerna bör i stället föreskriva användning av referensnivåer för att utesluta effekter av naturliga och landsspecifika kännetecken. Referensnivåerna för skog bör beakta eventuella obalanser i skogarnas åldersstruktur och bör inte i onödan begränsa det framtida skogsbrukets intensitet, så att långsiktiga kolsänkor kan bevaras eller förbättras. Med tanke på Kroatens särskilda historiska situation skulle referensnivån för dess skog även kunna ta hänsyn till ockupationen av dess territorium samt krigstids- och efterkrigsomständigheter som hade en påverkan på skogsbruket under referensperioden. De relevanta bokföringsreglerna beaktar principerna om hållbart skogsbruk som har antagits av ministerkonferensen om skydd av skogarna i Europa (*Forest Europe*).
- (17) Medlemsstaterna bör överlämna nationella bokföringsplaner för skogsbruket inklusive referensnivåer för skog till kommissionen. Eftersom det saknas en internationell granskningsprocess inom ramen för UNFCCC eller Kyoto-protokollet bör ett granskningsförfarande fastställas för att säkerställa insyn och förbättra kvaliteten på bokföringen inom kategorin brukad skogsmark.
- (18) När kommissionen bedömer de nationella bokföringsplanerna för skogsbruket, inklusive de referensnivåer för skog som anges däri, bör den utgå från god praxis och erfarenheter från expertgranskningar som gjorts inom ramen för UNFCCC, bl.a. vad gäller deltagande av experter från medlemsstaterna. Kommissionen bör säkerställa att experter från medlemsstaterna medverkar i den tekniska bedömningen av huruvida de föreslagna referensnivåerna för skog har fastställts i enlighet med de kriterier och krav som fastställs i denna förordning. Resultaten av den tekniska bedömningen bör översändas för kännedom till den ständiga kommitté för skogsbruk som inrättats genom rådets beslut 89/367/EEG ⁽¹⁾. Kommissionen bör även samråda med berörda parter och det civila samhället. De nationella bokföringsplanerna för skogsbruket bör offentliggöras i enlighet med relevant lagstiftning.
- (19) Den ökade hållbara användningen av avvercade träprodukter kan i hög grad begränsa utsläppen genom substitutionseffekten och förbättra upptagen av växthusgaser från atmosfären. Bokföringsreglerna bör säkerställa att medlemsstaterna i sin LULUCF-bokföring på ett korrekt och transparent sätt återger förändringarna i kolpoolen av avvercade träprodukter när sådana förändringar äger rum, i syfte att erkänna och stimulera ökad användning av avvercade träprodukter med lång livslängd. Kommissionen bör ge vägledning om frågor vad gäller metoden för bokföringen av avvercade träprodukter.
- (20) Naturliga störningar, som skogsbränder, insekts- och sjukdomsangrepp, extrema väderhändelser och geologiska störningar, som medlemsstaten inte har någon kontroll över och som inte väsentligen kan påverkas av medlemsstaten, kan leda till tillfälliga utsläpp av växthusgaser inom LULUCF-sektorn eller orsaka en återföring av tidigare upptag. Eftersom en sådan återföring också kan vara en följd av skogsskötselbeslut om exempelvis avverkning eller plantering av träd bör det i denna förordning säkerställas att antropogen återföring av upptag alltid återspeglas på korrekt sätt i LULUCF-bokföringen. Denna förordning bör dessutom ge medlemsstaterna en begränsad möjlighet att utesluta utsläpp från störningar som ligger utanför deras kontroll från sin LULUCF-bokföring. Medlemsstaterna bör dock inte tillämpa dessa bestämmelser på ett sådant sätt att det leder till en orimligt låg räkning.
- (21) Medlemsstaterna bör utifrån sina nationella preferenser kunna välja en lämplig nationell policy för att fullgöra sina åtaganden inom LULUCF-sektorn, bl.a. genom att det ska vara möjligt att balansera utsläpp från en markkategori med upptag från en annan markkategori. De bör även kunna räkna ihop nettoupptag under perioden 2021–2030. Överlåtelse till andra medlemsstaterna bör fortsätta att vara tillgänglig som ytterligare ett alternativ och medlemsstaterna bör kunna använda årliga utsläppstilldelningar som fastställts i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/842 ⁽²⁾ för att efterleva den härförordningen. Den flexibilitet som anges i den här förordningen kan användas utan att den övergripande ambitionsnivån för unionens mål för minskning av växthusgaser äventyras.

⁽¹⁾ Rådets beslut 89/367/EEG av den 29 maj 1989 om inrättande av en ständig kommitté för skogsbruk (EGT L 165, 15.6.1989, s. 14).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/842 av den 30 maj 2018 om medlemsstaternas bindande årliga minskningar av växthusgasutsläpp under perioden 2021–2030 som bidrar till klimatåtgärder för att fullgöra åtagandena enligt Parisavtalet samt om ändring av förordning (EU) nr 525/2013 (se sidan 26 i detta nummer av EUT).

- (22) Skogar som brukas på ett hållbart sätt är normalt sänkor, vilket bidrar till att begränsa klimatförändringarna. Under referensperioden 2000–2009 var det rapporterade genomsnittliga upptaget genom sänkor från skogsmark 372 miljoner ton koldioxidekvivalent per år för hela unionen. Medlemsstaterna bör säkerställa att sänkor och reservoarer, inklusive skogar, bevaras eller förbättras på lämpligt sätt i syfte att uppnå Parisavtalets syfte och unionens ambitiösa mål för minskning av växthusgasutsläppen senast 2050.
- (23) Upptagen från brukad skogsmark bör räknas av mot en framåtblickande referensnivå för skog. De förväntade framtida upptagen genom sänkor bör baseras på en extrapolering av skogsbruksmetoderna och intensiteten från en referensperiod. En minskning i en sänka i förhållande till referensnivån bör bokföras som utsläpp. Särskilda nationella omständigheter och metoder, såsom lägre avverkningsintensitet än vanligt eller åldrande skogar under referensperioden, bör tas i beaktande.
- (24) Medlemsstaterna bör ges viss flexibilitet att tillfälligt öka sin avverkningsintensitet i enlighet med hållbara skogsbruksmetoder som är förenliga med Parisavtalets mål, förutsatt att de totala utsläppen inom unionen inte överstiger de totala upptagen i LULUCF-sektorn. Inom ramen för en sådan flexibilitet bör alla medlemsstater beviljas en basmängd kompensation som beräknas på grundval av en faktor uttryckt som en procentandel av deras rapporterade sänka under perioden 2000–2009 för att kompensera för utsläppen från brukad skogsmark som de har bokfört. Det bör säkerställas att medlemsstaterna endast kan kompenseras upp till den nivå vid vilken deras skogar inte längre är sänkor.
- (25) Medlemsstater med mycket stort skogsbestånd jämfört med unionens genomsnitt, och framför allt mindre medlemsstater med mycket stort skogsbestånd, är mer beroende än andra medlemsstater av brukad skogsmark för att balansera utsläpp i andra markbokföringskategorier och skulle därför påverkas i större utsträckning samt ha begränsad potential att öka sitt skogsbestånd. Kompensationsfaktorn bör därför ökas på grundval av skogsbestånd och landareal så att medlemsstater med mycket liten landareal och mycket stort skogsbestånd jämfört med unionens genomsnitt beviljas den högsta kompensationsfaktorn för referensperioden.
- (26) I sina slutsatser av den 9 mars 2012 konstaterade rådet att skogrika länder har vissa karakteristiska drag. Dessa karakteristiska drag gäller särskilt de begränsade möjligheterna att balansera utsläpp genom upptag. Med tanke på att Finland är den skogrikaste medlemsstaten och med beaktande av sina särskilda geografiska förutsättningar har Finland särskilda svårigheter i detta avseende. Finland bör därför beviljas en extra, begränsad, kompensation.
- (27) För att medlemsstaternas framsteg i riktning mot ett fullgörande av deras åtagande enligt denna förordning ska kunna övervakas och för att säkerställa att uppgifterna om utsläpp och upptag är transparenta, korrekta, enhetliga, fullständiga och jämförbara, bör medlemsstaterna förse kommissionen med relevanta uppgifter från inventeringen av växthusgaser i enlighet med förordning (EU) nr 525/2013, och de uppgifterna bör beaktas vid de efterlevnadskontroller som görs enligt den här förordningen. Om en medlemsstat har för avsikt att tillämpa flexibilitet för brukad skogsmark som anges i den här förordningen bör den ta upp den kompensationsmängd som den har för avsikt att använda i efterlevnadsrapporten.
- (28) Europeiska miljöbyrån bör, när det är lämpligt i enlighet med byråns årliga arbetsprogram, bistå kommissionen med systemet för årlig rapportering av utsläpp och upptag av växthusgaser, bedömningen av information om politik, åtgärder och nationella prognoser, utvärderingen av planerade ytterligare politik och åtgärder, och de efterlevnadskontroller som kommissionen utför enligt denna förordning.
- (29) I syfte att föreskriva en lämplig bokföring av transaktioner i denna förordning, inbegripet utnyttjandet av flexibilitet och tillämpning av efterlevnadskontroller och främja ökad användning av träprodukter med lång livslängd, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen när det gäller teknisk anpassning av definitioner, inklusive minimivärden för definition av skogar, förteckningar över växthusgaser och kolpooler, fastställande av de referensnivåer för skog som medlemsstaterna ska tillämpa för perioderna 2021–2025 respektive 2026–2030, tillägg av nya kategorier av avverkade träprodukter, översyn av metoder och informationskrav avseende naturliga störningar för att reflektera ändringar av IPCC-riktlinjerna, och bokföring av transaktioner genom unionsregistret. De nödvändiga bestämmelserna som

rör bokföring av transaktioner bör ingå i ett enda instrument som samlar bokföringsreglerna i enlighet med förordning (EU) nr 525/2013, förordning (EU) 2018/842, denna förordning och direktiv 2003/87/EG. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expert-nivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning⁽¹⁾ av den 13 april 2016. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

- (30) Som en del av kommissionens regelbundna rapportering i enlighet med förordning (EU) nr 525/2013 bör den också bedöma resultatet av 2018 års stödjande dialog inom ramen för UNFCCC (nedan kallad *Talanoa-dialogen*). Denna förordning bör ses över under 2024 och därefter vart femte år för att bedöma dess övergripande funktion. Talanoa-dialogen och den globala översynen inom ramen för Parisavtalet bör ligga till grund för översynen. Ramen för perioden efter 2030 bör vara i linje med de långsiktiga målen och åtagandena i Parisavtalet.
- (31) För att säkerställa att det finns en effektiv, transparent och kostnadseffektiv rapportering och verifiering av utsläpp och upptag av växthusgaser samt rapportering av annan information som behövs för att bedöma medlemsstaternas fullgörande av sina åtaganden bör rapporteringskrav införas i förordning (EU) nr 525/2013.
- (32) För att underlätta datainsamling och metodförbättringar bör markanvändning inventeras och rapporteras med hjälp av geografisk spårning av varje markområde inom ramen för nationella datainsamlingssystem och unionens datainsamlingssystem. Unionens och medlemsstaternas befintliga program och undersökningar, bl.a. Lucas (statistisk ramundersökning av markanvändning och marktäckning), det europeiska jordobservationsprogrammet Copernicus och det europeiska systemet för satellitnavigering, Galileo, bör nyttjas på bästa sätt för att samla in data. Datahantering, inbegripet utbyte av uppgifter för rapportering, återanvändning och spridning, bör ske i enlighet med de krav som föreskrivs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/2/EG⁽²⁾.
- (33) Förordning (EU) nr 525/2013 bör ändras i enlighet med detta.
- (34) Beslut nr 529/2013/EU bör fortsätta att tillämpas på bokförings- och rapporteringsskyldigheterna för bokföringsperioden 1 januari 2013–31 december 2020. För bokföringsperioderna från och med den 1 januari 2021 bör denna förordning tillämpas.
- (35) Beslut nr 529/2013/EU bör ändras i enlighet med detta.
- (36) Eftersom målen för denna förordning, framför allt att fastställa medlemsstaternas åtaganden för LULUCF-sektorn som bidrar till att unionen kan uppnå målen i Parisavtalet och att uppnå unionens mål för minskning av växthusgasutsläppen för perioden 2021–2030, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av deras omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, får unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

I denna förordning fastställs medlemsstaternas åtaganden för sektorn för markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk (nedan kallat LULUCF) som bidrar till att unionen kan uppnå målen i Parisavtalet och målet för minskning av växthusgasutsläppen under perioden 2021–2030. Denna förordning fastställer även regler för bokföring av utsläpp och upptag inom LULUCF och för kontroll av medlemsstaternas fullgörande av dessa åtaganden.

⁽¹⁾ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/2/EG av den 14 mars 2007 om upprättande av en infrastruktur för rumslig information i Europeiska gemenskapen (Inspire) (EUT L 108, 25.4.2007, s. 1).

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Denna förordning ska tillämpas på utsläpp och upptag av de växthusgaser som är förtecknade i avsnitt A i bilaga I därtill och som rapporterats i enlighet med artikel 7 i förordning (EU) nr 525/2013 och som förekommer inom någon av följande markbokföringskategorier på medlemsstaternas territorier

a) under perioderna 2021–2025 och 2026–2030:

i) *beskogad mark*: markanvändning som rapporterats som åkermark, betesmark, våtmark, bebyggd mark eller övrig mark, som konverterats till skogsmark.

ii) *avskogad mark*: markanvändning som rapporterats som skogsmark konverterats till åkermark, betesmark, våtmark, bebyggd mark eller övrig mark.

iii) *brukad åkermark*: markanvändning som rapporterats som

— åkermark som fortfarande är åkermark,

— betesmark, våtmark, bebyggd mark eller övrig mark, som konverterats till åkermark eller

— åkermark som konverterats till våtmark, bebyggd mark eller övrig mark.

iv) *brukad betesmark*: markanvändning som rapporterats som

— betesmark som fortfarande är betesmark,

— åkermark, våtmark, bebyggd mark eller övrig mark, som konverterats till betesmark eller

— betesmark som konverterats till våtmark, bebyggd mark eller övrig mark.

v) *brukad skogsmark*: markanvändning som rapporterats som skogsmark som fortfarande är skogsmark.

b) från och med 2026: *brukad våtmark*: markanvändning som rapporterats som

— våtmark som fortfarande är våtmark,

— bebyggd mark eller övrig mark, som konverterats till våtmark, eller

— våtmark som konverterats till bebyggd mark eller övrig mark.

2. En medlemsstat kan under perioden 2021–2025 i sitt åtagande i enlighet med artikel 4 i den här förordningen inbegripa utsläpp och upptag av växthusgaser som är förtecknade i avsnitt A i bilaga I till den här förordningen som rapporterats i enlighet med artikel 7 i förordning (EU) nr 525/2013, och som förekommer inom markbokföringskategorin brukad våtmark på dess territorium. Den här förordningen tillämpas även på sådana utsläpp och upptag som inkluderas av en medlemsstat.

3. Om en medlemsstat har för avsikt att, enligt punkt 2, inbegripa brukad våtmark i sitt åtagande ska den underrätta kommissionen om detta senast den 31 december 2020.

4. Om det är nödvändigt mot bakgrund av erfarenheterna från tillämpningen av IPCC:s finjustering av IPCC-riktlinjerna får kommissionen lägga fram förslag om att skjuta upp den obligatoriska bokföringen för brukad våtmark med ytterligare en femårsperiod.

Artikel 3

Definitioner

1. I denna förordning avses med

1. *sänka*: varje process, verksamhet eller mekanism som avlägsnar en växthusgas, en aerosol eller en föregångare till en växthusgas från atmosfären.

2. *källa*: varje process, verksamhet eller mekanism som frigör en växthusgas, en aerosol eller en föregångare till en växthusgas till atmosfären.
3. *kolpool*: ett helt eller en del av ett biogeokemiskt område eller system inom en medlemsstats territorium, inom vilket kol, en föregångare till en växthusgas som innehåller kol eller en växthusgas som innehåller kol lagras.
4. *kollager*: den mängd kol som lagras i en kolpool.
5. *avverkad träprodukt*: produkter från avverkade trädelar som avlägsnats från avverkningsplatsen.
6. *skog*: ett markområde som definieras med hjälp av de minimivärden avseende areal, krontäckning eller likvärdig slutenhet och potentiell trädhöjd i mogen ålder på den plats där träden växer som anges för varje medlemsstat i bilaga II. Skog inbegriper områden med träd, inbegripet grupper av unga naturligt växande träd, planteringar som ännu inte har uppnått de minimivärden för krontäckning, likvärdig slutenhet eller trädhöjd som anges i bilaga II, inklusive områden där det för tillfället till följd av mänskliga ingripanden, t.ex. avverkning, eller av naturliga orsaker inte finns några träd, men som normalt sett ingår i skogsområdet och väntas återgå till skog.
7. *referensnivå för skog*: en uppskattning, uttryckt i ton koldioxidekvivalent per år, av de genomsnittliga årliga nettoutsläppen eller nettoupptagen från brukad skogsmark på medlemsstatens territorium under perioderna 2021–2025 och 2026–2030 baserat på de kriterier som fastställs i denna förordning.
8. *halveringstid*: det antal år det tar för den mängd kol som lagras i en kategori avverkade träprodukter att minska till halva sitt ursprungliga värde.
9. *naturliga störningar*: icke-antropogena händelser eller omständigheter som orsakar betydande utsläpp i skogar och som ligger utanför den berörda medlemsstatens kontroll, och vars effekter medlemsstaten, även efter det att händelserna inträffat eller omständigheterna uppstått, objektivt sett inte kan begränsa i någon betydande omfattning.
10. *omedelbar koloxidavgång*: en bokföringsmetod där det förutsätts att hela den mängd kol som är lagrad i avverkade träprodukter frisläpps till atmosfären vid tidpunkten för avverkning.

2. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 16 med avseende på att ändra eller stryka definitioner i punkt 1 i den här artikeln eller lägga till nya definitioner däri för att anpassa den punkten till den vetenskapliga eller tekniska utvecklingen och för att säkerställa överensstämmelse mellan dessa definitioner och eventuella ändringar av relevanta definitioner i de IPCC-riktlinjer som antagits av partskonferensen för UNFCCC eller partskonferensen i dess funktion som partsmöte för Parisavtalet.

Artikel 4

Åtaganden

För perioderna 2021–2025 och 2026–2030 ska varje medlemsstat, med beaktande av den flexibilitet som föreskrivs i artiklarna 12 och 13, säkerställa att utsläppen inte överskrider upptagen, beräknade som summan av de totala utsläppen och de totala upptagen inom dess territorium i alla de markbokföringskategorier som avses i artikel 2, bokförda i enlighet med denna förordning.

Artikel 5

Allmänna bokföringsregler

1. Varje medlemsstat ska upprätta och upprätthålla en bokföring som ger en korrekt bild av utsläpp och upptag från de markbokföringskategorier som avses i artikel 2. Medlemsstaterna ska säkerställa att deras bokföring och andra uppgifter som lämnas enligt denna förordning är korrekta, fullständiga, enhetliga, jämförbara och transparenta. Medlemsstaterna ska ange utsläpp med ett plustecken (+) och upptag med ett minustecken (-).

2. Medlemsstaterna ska förhindra dubbelräkning av utsläpp eller upptag, särskilt genom att säkerställa att utsläpp och upptag inte bokförs i mer än en markbokföringskategori.
3. Om mark konverteras ska medlemsstaterna 20 år efter konverteringsdagen ändra kategoriseringen av skogsmark, åkermark, betesmark, våtmark, bebyggd mark och övrig mark från sådan mark som konverterats till en annan typ av mark till sådan mark som fortfarande är samma typ av mark.
4. Medlemsstaterna ska i bokföringen för varje markbokföringskategori inkludera eventuella förändringar av kollagret i de kolpooler som anges i avsnitt B i bilaga I. Medlemsstaterna får välja att inte inkludera förändringar i kollager i kolpooler i bokföringen, under förutsättning att kolpoolen inte är en källa. Den möjligheten att inte inkludera förändringar av kollagret i bokföringen som rör kollager får dock inte tillämpas på kolpooler av biomassa ovan jord, död ved och avvercade träprodukter inom markbokföringskategorin brukad skogsmark.
5. Medlemsstaterna ska upprätthålla ett fullständigt och korrekt register över alla uppgifter som de använder för att upprätta bokföringen.
6. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 16 för att ändra bilaga I till följd av ändringar av de IPCC-riktlinjer som antagits av partskonferensen för UNFCCC eller partskonferensen i dess funktion som partsmöte för Parisavtalet.

Artikel 6

Bokföring av beskogad mark och avskogad mark

1. Medlemsstaterna ska bokföra utsläpp och upptag från beskogad mark och avskogad mark, som de totala utsläppen och totala upptagen för vart och ett av åren under perioderna 2021–2025 och 2026–2030.
2. Genom undantag från artikel 5.3 får en medlemsstat, när mark konverteras från åkermark, betesmark, våtmark, bebyggd mark eller övrig mark till skogsmark, överföra sådan mark från mark som konverterats till skogsmark till skogsmark som fortfarande är skogsmark, 30 år efter konverteringsdagen, om så är vederbörligt motiverat i enlighet med IPCC-riktlinjerna.
3. I beräkningarna av utsläpp och upptag från beskogad mark och avskogad mark ska varje medlemsstat fastställa skogsarealen med hjälp av de parametrar som anges i bilaga II.

Artikel 7

Bokföring av brukad åkermark, brukad betesmark och brukad våtmark

1. Varje medlemsstat ska bokföra utsläpp och upptag från brukad åkermark, vilka ska beräknas som utsläpp och upptag under perioderna 2021–2025 och 2026–2030 minus det värde som erhålls genom att medlemsstatens genomsnittliga årliga utsläpp och upptag från brukad åkermark under basperioden 2005–2009 multipliceras med fem.
2. Varje medlemsstat ska bokföra utsläpp och upptag från brukad betesmark, vilka ska beräknas som utsläpp och upptag under perioderna 2021–2025 och 2026–2030 minus det värde som erhålls genom att medlemsstatens genomsnittliga årliga utsläpp och upptag från brukad betesmark under basperioden 2005–2009 multipliceras med fem.
3. Under perioden 2021–2025 ska varje medlemsstat som i enlighet med artikel 2.2 inbegriper brukad våtmark i sitt åtagande, och alla medlemsstater under perioden 2026–2030, bokföra utsläpp och upptag från brukad våtmark, vilka ska beräknas som utsläpp och upptag under respektive period minus det värde som erhålls genom att medlemsstatens genomsnittliga årliga utsläpp och upptag från brukad våtmark under basperioden 2005–2009 multipliceras med fem.

4. Under perioden 2021–2025 ska de medlemsstater som i enlighet med artikel 2.2 har valt att inte inkludera brukad våtmark i sina åtaganden dock till kommissionen redovisa de utsläpp och upptag från markanvändning som rapporterats som våtmark som fortfarande är våtmark, bebyggd mark eller övrig mark, som konverterats till våtmark, eller våtmark som konverterats till bebyggd mark eller övrig mark

- a) våtmark som fortfarande är våtmark,
- b) bebyggd mark eller övrig mark, som konverterats till våtmark, eller
- c) våtmark som konverterats till bebyggd mark eller övrig mark.

Artikel 8

Bokföring av brukad skogsmark

1. Varje medlemsstat ska bokföra utsläpp och upptag från brukad skogsmark, vilka ska beräknas som utsläpp och upptag under perioderna 2021–2025 och 2026–2030 minus det värde som erhålls genom att den berörda medlemsstatens referensnivå för skog multipliceras med fem.

2. Om resultatet av den beräkning som avses i punkt 1 i den här artikeln är negativt i förhållande till en medlemsstats referensnivå för skog ska den berörda medlemsstaten i sin bokföring för brukad skogsmark inkludera totala nettoupptag motsvarande högst 3,5 % av den medlemsstatens utsläpp under basåret, eller den tidsperiod som anges i bilaga III, multiplicerat med fem. Nettoupptag till följd av kolpooler av död ved och avverkade träprodukter, utom den kategori av papper som avses i artikel 9.1 a, inom markbokföringskategorin brukad skogsmark ska inte omfattas av denna begränsning.

3. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna sina nationella bokföringsplaner för skogsbruket, inklusive en föreslagen referensnivå för skog, senast den 31 december 2018 för perioden 2021–2025 och senast den 30 juni 2023 för perioden 2026–2030. Den nationella bokföringsplanen för skogsbruket ska innehålla alla de uppgifter som anges i avsnitt B i bilaga IV och ska offentliggöras, bland annat via internet.

4. Medlemsstaterna ska fastställa sin referensnivå för skog baserat på de kriterier som anges i avsnitt A i bilaga IV. För Kroatien kan referensnivån för skog, utöver de kriterier som anges i avsnitt A i bilaga IV, också ta hänsyn till ockupationen av dess territorium samt krigstids- och efterkrigsomständigheter som hade en påverkan på skogsbruket under referensperioden.

5. Referensnivån för skog ska baseras på en kontinuerlig hållbar skogsbrukspraxis, såsom den dokumenterats under perioden 2000–2009 med avseende på dynamiska åldersrelaterade skogsegenskaper i nationella skogar med användning av bästa tillgängliga uppgifter.

De referensnivåer för skog som fastställs i enlighet med första stycket ska ta hänsyn till de framtida konsekvenserna av dynamiska åldersrelaterade skogsegenskaper för att inte i onödan begränsa skogsbrukets intensitet som en central förutsättning för hållbar skogsbrukspraxis, i syfte att upprätthålla eller stärka långsiktiga kolsänkor.

Medlemsstaterna ska visa att de metoder och data som används för att fastställa den föreslagna referensnivån för skog i den nationella bokföringsplanen för skogsbruket stämmer överens med dem som används i rapporteringen av brukad skogsmark.

6. Kommissionen ska i samråd med experter som utsetts av medlemsstaterna genomföra en teknisk bedömning av de nationella bokföringsplaner för skogsbruket som medlemsstaterna lämnat in i enlighet med punkt 3 i den här artikeln för att bedöma i vilken utsträckning de föreslagna referensnivåerna för skog har fastställts i enlighet med de principer och krav som fastställs i punkterna 4 och 5 i den här artikeln samt i artikel 5.1. Kommissionen ska dessutom samråda med berörda parter och det civila samhället. Kommissionen ska offentliggöra en sammanfattning av det arbete som utförts, inklusive synpunkterna från de experter som medlemsstaterna utsett, samt slutsatserna därav.

För att underlätta den tekniska granskningen av de föreslagna referensnivåerna för skog ska kommissionen vid behov till medlemsstaterna utfärda tekniska rekommendationer som återspeglar slutsatserna av den tekniska bedömningen. Kommissionen ska offentliggöra dessa tekniska rekommendationer.

7. Om det behövs på grundval av de tekniska bedömningarna och i tillämpliga fall på de tekniska rekommendationerna ska medlemsstaterna meddela kommissionen sina reviderade föreslagna referensnivåer för skog senast den 31 december 2019 för perioden 2021–2025 och senast den 30 juni 2024 för perioden 2026–2030. Kommissionen ska offentliggöra de föreslagna referensnivåer för skog som medlemsstaterna har meddelat kommissionen.

8. På grundval av de föreslagna referensnivåer för skog som medlemsstaterna lämnat in, den tekniska bedömning som gjorts i enlighet med punkt 6 i den här artikeln och, i förekommande fall, den reviderade föreslagna referensnivå för skog som lämnats in i enlighet med punkt 7 i den här artikeln ska kommissionen anta delegerade akter i enlighet med artikel 16 om ändring av bilaga IV i syfte att fastställa referensnivåer för skog som ska tillämpas av medlemsstaterna under perioderna 2021–2025 och 2026–2030.

9. Om en medlemsstat inte lämnar in sin referensnivå för skog till kommissionen inom de datum som anges i punkt 3 i denna artikel och i tillämpliga fall punkt 7 i denna artikel ska kommissionen anta delegerade akter i enlighet med artikel 16 om ändring av bilaga IV i syfte att fastställa den referensnivå för skog som ska tillämpas av den medlemsstaten för perioden 2021–2025 eller 2026–2030 på grundval av eventuella tekniska bedömningar som utförts i enlighet med punkt 6 i den här artikeln.

10. De delegerade akter som avses i punkterna 8 och 9 ska antas senast den 31 oktober 2020 för perioden 2021–2025 och senast den 30 april 2025 för perioden 2026–2030.

11. För att säkerställa överensstämmelse i enlighet med punkt 5 i den här artikeln ska medlemsstaterna vid behov till kommissionen överlämna tekniska korrigeringar som inte kräver ändringar av de delegerade akter som antagits i enlighet med punkterna 8 och 9 i den här artikeln senast de datum som anges i artikel 14.1.

Artikel 9

Bokföring av avverkade träprodukter

1. I bokföringen enligt artiklarna 6.1 och 8.1 för avverkade träprodukter ska medlemsstaterna, med hjälp av första ordningens nedbrytningsfunktion och de metoder och standardhalveringsvärden som anges i bilaga V, ange utsläpp och upptag till följd av ändringar i kolpoolen av avverkade träprodukter som ingår i följande kategorier:

a) Papper.

b) Trä skivor.

c) Sågade trävaror.

2. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 16 för att ändra punkt 1 i denna artikel och bilaga V genom att lägga till nya kategorier av avverkade träprodukter med koldioxidlagrande effekt, mot bakgrund av de IPCC-riktlinjer som antagits av partskonferensen för UNFCCC eller av partskonferensen i dess funktion som partsmöte för Parisavtalet, och säkerställa miljömässig integritet.

3. Medlemsstaterna får specificera de träbaserade material, inklusive bark, som ingår i de befintliga och nya kategorier som avses i punkterna 1 och 2, på grundval av de IPCC-riktlinjer som antagits av partskonferensen för UNFCCC eller av partskonferensen i dess funktion som partsmöte för Parisavtalet, förutsatt att de tillgängliga uppgifterna är transparenta och verifierbara.

Artikel 10

Bokföring av naturliga störningar

1. I slutet av vardera av perioderna 2021–2025 och 2026–2030 får medlemsstaterna från sin bokföring för beskogad mark och brukad skogsmark exkludera växthusgasutsläpp som är en följd av naturliga störningar och som överskrider de genomsnittliga utsläppen från naturliga störningar under perioden 2001–2020, med undantag för statistiska avvikande värden (nedan kallad *bakgrunds nivå*). Denna bakgrunds nivå ska beräknats i enlighet med denna artikel och bilaga VI.

2. Om en medlemsstat tillämpar punkt 1 ska den
 - a) till kommissionen överlämna information om bakgrundsnyvån för den markbokföringskategori som avses i punkt 1 och om data och metoder som använts i enlighet med bilaga VI, och
 - b) från sin bokföring fram till 2030 exkludera alla efterföljande upptag från mark som påverkats av naturliga störningar.
3. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 16 för att ändra bilaga VI i syfte att revidera metoderna och informationskraven i denna bilaga till följd av ändringar av de IPCC-riktlinjer som antagits av partskonferensen för UNFCCC eller partskonferensen i dess funktion som partsmöte för Parisavtalet.

Artikel 11

Flexibilitet

1. En medlemsstat får använda
 - a) den allmänna flexibilitet som anges i artikel 12, och
 - b) för att fullgöra åtagandet i artikel 4, den flexibilitet för brukad skogsmark som anges i artikel 13.
2. Om en medlemsstat inte uppfyller de övervakningskrav som fastställs i artikel 7.1 da i förordning (EU) nr 525/2013, ska den centrala förvaltare som ska utses enligt artikel 20 i direktiv 2003/87/EG (nedan kallad *den centrala förvaltaren*) tillfälligt förbjuda medlemsstaten att överlåta eller överföra kvantiteten i enlighet med artikel 12.2 och 12.3 i den här förordningen eller använda flexibiliteten för brukad skogsmark i enlighet med artikel 13 i den här förordningen.

Artikel 12

Allmän flexibilitet

1. Om de totala utsläppen överstiger de totala upptagen i en medlemsstat och den medlemsstaten har valt att använda sin flexibilitet och begärt att de årliga utsläppstilldelningarna ska strykas enligt förordning (EU) 2018/842, ska kvantiteten av strukna årliga utsläppstilldelningar beaktas i fråga om medlemsstatens uppfyllande av sitt åtagande enligt artikel 4 i den här förordningen.
2. Om de totala upptagen överstiger de totala utsläppen i en medlemsstat och efter avdrag för eventuella kvantiteter som beaktas enligt artikel 7 i förordning (EU) 2018/842, får medlemsstaten överlåta resterande kvantitet upptag till en annan medlemsstat. Den överlåtna kvantiteten ska beaktas vid bedömningen av den mottagande medlemsstatens uppfyllande av sitt åtagande enligt artikel 4 i den här förordningen.
3. Om de totala upptagen överstiger de totala utsläppen i en medlemsstat under perioden 2021–2025, och efter avdrag för eventuella kvantiteter som beaktas enligt artikel 7 i förordning (EU) 2018/842 eller överlåts till en annan medlemsstat i enlighet med punkt 2 i den här artikeln, får den medlemsstaten överföra den resterande kvantiteten upptag till perioden 2026–2030.
4. För att undvika dubbelräkning ska det nettoupptag som beaktas enligt artikel 7 i förordning (EU) 2018/842 dras av från den kvantitet som medlemsstaten har tillgänglig för överlåtelse till en annan medlemsstat eller för överföring i enlighet med punkterna 2 och 3 i den här artikeln.

Artikel 13

Flexibilitet för brukad skogsmark

1. Om de totala utsläppen i en medlemsstat överstiger de totala upptagen i de markbokföringskategorier som avses i artikel 2, bokförda i enlighet med denna förordning, får den medlemsstaten använda flexibiliteten för brukad skogsmark som anges i den här artikeln för att uppfylla villkoren i artikel 4.

2. Om resultatet av den beräkning som avses i artikel 8.1 är ett positivt värde ska den berörda medlemsstaten vara berättigad att kompensera dessa utsläpp, förutsatt att

- a) medlemsstaten, i sin strategi, som lagts fram i enlighet med artikel 4 i förordning (EU) nr 525/2013, har inkluderat pågående eller planerade specifika åtgärder för att säkerställa att sänkor och reservoarer i skogar i förekommande fall bevaras eller förbättras, och
- b) de totala utsläppen inom unionen inte överstiger de totala upptagen i de markbokföringskategorier som avses i artikel 2 i den här förordningen under den period då medlemsstaten har för avsikt att använda kompensationen. När kommissionen bedömer huruvida de totala utsläppen inom unionen överstiger de totala upptagen ska den säkerställa att dubbelräkning undviks av medlemsstaterna, i synnerhet genom utnyttjandet av flexibilitet som anges i den här förordningen och förordning (EU) 2018/842.

3. Vad gäller kompensationsmängden får den berörda medlemsstaten endast kompensera

- a) sänkor som bokförts som utsläpp mot dess referensnivå för skog, och
- b) upp till den maximala kompensationsmängden för den medlemsstaten som anges i bilaga VII för perioden 2021–2030.

4. Finland får kompensera utsläpp på upp till 10 miljoner ton koldioxidequivaler förutsatt att det uppfyller villkoren i punkt 2 a och b.

Artikel 14

Kontroll av efterlevnaden

1. Senast den 15 mars 2027 för perioden 2021–2025 och senast den 15 mars 2032 för perioden 2026–2030 ska medlemsstaterna överlämna en efterlevnadsrapport till kommissionen som innehåller den mängd totala utsläpp och totala upptag under den berörda perioden för varje markbokföringskategori som anges i artikel 2, med hjälp av de bokföringsregler som fastställs i denna förordning.

Rapporterna ska även, i tillämpliga fall, innehålla uppgifter om avsikten att använda den flexibilitet som avses i artikel 11 och dithörande mängd eller om användningen av sådan flexibilitet och dithörande mängd.

2. Kommissionen ska göra en grundlig granskning av efterlevnadsrapporterna, som föreskrivs i punkt 1 i den här artikeln, för att bedöma efterlevnaden av artikel 4.

3. Kommissionen ska utarbeta en rapport under 2027 för perioden 2021–2025, och under 2032 för perioden 2026–2030, om unionens totala utsläpp och totala upptag av växthusgaser för varje markbokföringskategori som avses i artikel 2, beräknat som de totala rapporterade utsläppen och totala rapporterade upptagen för den perioden minus det värde som erhålls genom att unionens genomsnittliga årliga rapporterade utsläpp och upptag under perioden 2000–2009 multipliceras med fem.

4. Europeiska miljöbyrån ska i enlighet med sitt årliga arbetsprogram bistå kommissionen i genomförandet av ramen för övervakning och efterlevnad som föreskrivs i denna artikel.

Artikel 15

Register

1. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 16 i den här förordningen för att komplettera den här förordningen i syfte att fastställa regler för registrering av kvantiteten utsläpp och upptag för varje markbokföringskategori i varje medlemsstat och för att säkerställa att bokföringen vad gäller utnyttjandet av flexibiliteten enligt artiklarna 12 och 13 i den här förordningen genom det unionsregister som upprättats enligt artikel 10 i förordning (EU) nr 525/2013 är korrekt.

2. Den centrala förvaltaren ska göra en automatisk kontroll av varje transaktion enligt denna förordning och vid behov blockera transaktioner för att säkerställa att inga oegentligheter förekommer.
3. Den information som avses i punkterna 1 och 2 ska vara offentlig.

Artikel 16

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 3.2, 5.6, 8.8, 8.9, 9.2, 10.3 och 15.1 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 9 juli 2018. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.
3. Den delegering av befogenheter som avses i artiklarna 3.2, 5.6, 8.8, 8.9, 9.2, 10.3 och 15.1 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 3.2, 5.6, 8.8, 8.9, 9.2, 10.3 och 15.1 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 17

Översyn

1. Denna förordning ska ses över med beaktande av bland annat internationell utveckling och insatser som gjorts för att uppnå Parisavtalets långsiktiga mål.

På grundval av resultaten av den rapport som utarbetas i enlighet med artikel 14.3 och resultaten av den bedömning som utförts i enlighet med artikel 13.2 b ska kommissionen, om lämpligt, lägga fram förslag för att säkerställa integritet för unionens övergripande mål för minskning av växthusgasutsläppen fram till 2030 och dess bidrag till målen i Parisavtalet.

2. Kommissionen ska överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet inom sex månader efter varje övergripande översyn som överenskommit i enlighet med artikel 14 i Parisavtalet om tillämpningen av denna förordning, inbegripet, i förekommande fall, en bedömning av effekterna av den flexibilitet som avses i artikel 11 samt av denna förordnings bidrag till unionens övergripande mål för minskning av växthusgasutsläppen fram till 2030 och dess bidrag till målen i Parisavtalet, särskilt vad gäller behovet av ytterligare unionsstrategier och unionsåtgärder, inbegripet en ram för perioden efter 2030 för de ytterligare minskningar av utsläpp och upptag av växthusgaser i unionen som krävs, och ska om lämpligt även lägga fram förslag.

Artikel 18

Ändringar av förordning (EU) nr 525/2013

Förordning (EU) nr 525/2013 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 7.1 ska ändras på följande sätt:

a) Följande led ska införas:

”da) Från och med 2023 utsläpp och upptag som omfattas av artikel 2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/841 (*) i enlighet med de metoder som anges i bilaga IIIa till den här förordningen.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/841 av den 30 maj 2018 om inbegripande av utsläpp och upptag av växthusgaser från markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk i ramen för klimat- och energipolitiken fram till 2030 och om ändring av förordning (EU) nr 525/2013 och beslut nr 529/2013/EU (EUT L 156, 19.6.2018, s. 1).”

b) Följande stycke ska läggas till:

”En medlemsstat får begära att beviljas ett undantag av kommissionen från första stycket da för att tillämpa en annan metod än den som anges i bilaga IIIa om den nödvändiga metodförbättringen inte kan uppnås i tid för att förbättringen skulle kunna beaktas i växthusgasinventeringarna för perioden 2021–2030, eller om kostnaden för metodförbättringen skulle vara oproportionellt hög jämfört med nyttan av en sådan metod när det gäller att förbättra bokföringen av utsläpp och upptag på grund av att utsläppen och upptagen från de berörda kolpoolerna är så obetydliga. Medlemsstater som vill beviljas ett sådant undantag ska senast den 31 december 2020 lämna in en motiverad begäran till kommissionen som visar inom vilken tid metodförbättringen kan uppnås, den alternativa metod som föreslås eller båda, samt en bedömning av den potentiella inverkan på bokföringens korrekthet. Kommissionen får begära att ytterligare information lämnas in inom en specifik, rimlig tidsfrist. Om kommissionen anser att begäran är motiverad ska den bevilja undantaget. Om kommissionen avslår begäran ska den motivera sitt beslut.”

2. I artikel 13.1 c ska följande led läggas till:

”viii) Från och med 2023 information om nationella politiska strategier och åtgärder som genomförs för att uppfylla skyldigheter enligt förordning (EU) 2018/841 och information om andra nationella politiska strategier och åtgärder som planeras för att begränsa utsläppen av växthusgaser eller förbättra sänkor utöver deras åtaganden enligt den förordningen.”

3. I artikel 14.1 ska följande led införas:

”ba) Från och med 2023 prognoser över sammantagna växthusgasutsläpp och separata uppskattningar av utsläpp och upptag av växthusgaser som omfattas av förordning (EU) 2018/841”.

4. Följande bilaga ska läggas till:

”BILAGA IIIA

Metoder för övervakning och rapportering som avses i artikel 7.1 da

Strategi 3: Geografiskt explicita data om ändrad markanvändning i enlighet med 2006 års IPCC-riktlinjer för nationella inventeringar av växthusgaser.

Tier 1-metod i enlighet med 2006 års IPCC-riktlinjer för nationella inventeringar av växthusgaser.

För utsläpp och upptag för en kolpool som svarar för minst 25–30 % av utsläppen eller upptagen i en käll- eller sänkkategori som prioriteras i en medlemsstats nationella inventeringssystem eftersom dess uppskattning har en stor inverkan på landets totala inventering av växthusgaser i termer av absoluta utsläpp och upptag, på trenden för utsläpp och upptag eller på osäkerheten när det gäller utsläpp och upptag i markanvändningskategorierna, åtminstone Tier 2-metod i enlighet med 2006 års IPCC-riktlinjer för nationella inventeringar av växthusgaser.

Medlemsstaterna uppmuntras tillämpa Tier 3-metoden i enlighet med 2006 års IPCC-riktlinjer för nationella inventeringar av växthusgaser.”

Artikel 19

Ändring av beslut nr 529/2013/EU

Beslut nr 529/2013/EU ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 3.2 ska första stycket utgå.
2. I artikel 6 ska punkt 4 utgå.

Artikel 20

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 30 maj 2018.

På Europaparlamentets vägnar

A. TAJANI

Ordförande

På rådets vägnar

L. PAVLOVA

Ordförande

BILAGA I

VÄXTHUSGASER OCH KOLPOOLER

A. Växthusgaser som avses i artikel 2:

- a) Koldioxid (CO₂).
- b) Metan (CH₄).
- c) Dikväveoxid (N₂O).

Dessa växthusgaser ska uttryckas i ton koldioxidekvivalent och fastställas i enlighet med förordning (EU) nr 525/2013.

B. Kolpooler som avses i 5.4:

- a) Biomassa ovan jord.
 - b) Biomassa under jord.
 - c) Förna.
 - d) Död ved.
 - e) Organiskt kol i mark.
 - f) Avverkade träprodukter upptagna i markbokföringskategorierna beskogad mark och brukad skogsmark.
-

BILAGA II

PARAMETRAR FÖR MINIMIVÄRDEN FÖR AREALSTORLEK, Krontäckning OCH TRÄDHÖJD

Medlemsstat	Areal (hektar)	Krontäckning i %	Trädhöjd (m)
Belgien	0,5	20	5
Bulgarien	0,1	10	5
Tjeckien	0,05	30	2
Danmark	0,5	10	5
Tyskland	0,1	10	5
Estland	0,5	30	2
Irland	0,1	20	5
Grekland	0,3	25	2
Spanien	1,0	20	3
Frankrike	0,5	10	5
Kroatien	0,1	10	2
Italien	0,5	10	5
Cypern	0,3	10	5
Lettland	0,1	20	5
Litauen	0,1	30	5
Luxemburg	0,5	10	5
Ungern	0,5	30	5
Malta	1,0	30	5
Nederländerna	0,5	20	5
Österrike	0,05	30	2
Polen	0,1	10	2
Portugal	1,0	10	5
Rumänien	0,25	10	5
Slovenien	0,25	30	2
Slovakien	0,3	20	5
Finland	0,5	10	5
Sverige	0,5	10	5
Förenade kungariket	0,1	20	2

BILAGA III

BASÅR ELLER PERIOD FÖR BERÄKNING AV TAK ENLIGT ARTIKEL 8.2

Medlemsstat	Basår/Period
Belgien	1990
Bulgarien	1988
Tjeckien	1990
Danmark	1990
Tyskland	1990
Estland	1990
Irland	1990
Grekland	1990
Spanien	1990
Frankrike	1990
Kroatien	1990
Italien	1990
Cypern	1990
Lettland	1990
Litauen	1990
Luxemburg	1990
Ungern	1985–1987
Malta	1990
Nederländerna	1990
Österrike	1990
Polen	1988
Portugal	1990
Rumänien	1989
Slovenien	1986
Slovakien	1990
Finland	1990
Sverige	1990
Förenade kungariket	1990

BILAGA IV

NATIONELL BOKFÖRINGSPLAN FÖR SKOGSBRUK SOM INNEHÅLLER EN MEDLEMSSTATS REFERENSNIVÅ FÖR SKOG

A. Kriterier och vägledning för att fastställa referensnivåer för skog

En medlemsstats referensnivå för skog ska fastställas i enlighet med följande kriterier:

- a) Referensnivån ska överensstämma med målet att uppnå en balans mellan antropogena utsläpp från källor och upptag av växthusgaser i sänkor under den andra hälften av detta sekel, däribland att öka de potentiella upptagen från åldrande skogsbestånd, som annars kan visa gradvisa minskande sänkor.
- b) Referensnivån ska säkerställa att enbart det faktum att kollager finns inte tas upp i bokföringen.
- c) Referensnivån bör säkerställa ett stabilt och trovärdigt bokföringssystem som säkerställer att utsläpp och upptag till följd av biomassaanvändning bokförs på rätt sätt.
- d) Referensnivån ska innefatta kolpoolen för avverkade träprodukter och därigenom ge en jämförelse mellan antagen omedelbar koldioxidavgång och tillämpning av första ordningens nedbrytningsfunktion och halveringstid.
- e) Det ska antas att det råder ett konstant förhållande mellan användningen av skogsbiomassa som material och energi, såsom den dokumenterats under perioden 2000–2009.
- f) Referensnivån bör vara förenlig med målet om att bidra till bevarande av den biologiska mångfalden och till en hållbar användning av naturresurser, vilket fastställs i EU:s skogsstrategi, medlemsstaternas nationella skogspolitik och EU:s strategi för biologisk mångfald.
- g) Referensnivån ska överensstämma med de nationella prognoser för antropogena utsläpp av växthusgaser från källor och upptag i sänkor som rapporteras i enlighet med förordning (EU) nr 525/2013.
- h) Referensnivån ska överensstämma med inventeringen av växthusgaser och relevanta historiska data och baseras på transparent, fullständig, enhetlig, jämförbar och korrekt information. I synnerhet ska den modell som används för att konstruera referensnivån kunna återge historiska data från den nationella inventeringen av växthusgaser.

B. Delar i den nationella bokföringsplanen för skogsbruk

Den nationella bokföringsrapport för skogsbruket som överlämnas i enlighet med artikel 8 ska innehålla följande delar:

- a) En allmän beskrivning av fastställandet av referensnivån för skog och en beskrivning av hur kriterierna i denna förordning har beaktats.
- b) Uppgift om vilka kolpooler och växthusgaser som har ingått i referensnivån för skog, skäl för att en kolpool inte har inkluderats i fastställandet av referensnivån för skog och en demonstration av överensstämmelsen mellan de kolpooler som ingår i referensnivån för skog.
- c) En beskrivning av strategier, metoder och modeller, inklusive kvantitativ information, som används i fastställandet av referensnivån för skog, i linje med den senast inlämnade nationella inventeringsrapporten, och en beskrivning av dokumenterad information om hållbar skogsbrukspraxis och intensitet samt antagna nationella strategier.
- d) Information om hur avverkningsnivåer förväntas utvecklas under olika politiska scenarier.

- e) En beskrivning av hur var och en av följande aspekter behandlades i fastställandet av referensnivån för skog:
- i) Arealen brukad skog.
 - ii) Utsläpp och upptag från skogar och avverkade träprodukter som visas i inventeringar av växthusgaser och relevanta historiska data.
 - iii) Skogsegenskaper, bl.a. dynamiska åldersrelaterade skogsegenskaper, tillväxt, avverkningsålder och annan information om skogsbruksverksamheten om inga åtgärder vidtas (*business as usual*).
 - iv) Historiska och framtida avverkningsnivåer fördelade över energianvändning och annan användning.
-

BILAGA V

FÖRSTA ORDNINGENS NEDBRYTNINGSFUNKTION, METODER OCH STANDARDISERADE HALVERINGSTIDER FÖR
AVVERKADE TRÄPRODUKTER

Metodfrågor

- Om det inte är möjligt att skilja mellan avverkade träprodukter upptagna i markbokföringskategorierna beskogad mark och brukad skogsmark, får medlemsstaten välja att bokföra avverkade träprodukter som om alla utsläpp och upptag inträffade på brukad skogsmark.
- Avverkade träprodukter i deponier för fast avfall och avverkade träprodukter som avverkades för energiändamål ska bokföras baserat på omedelbar koldioxidavgång.
- Importerade avverkade träprodukter, oavsett ursprung, ska inte bokföras av den importerande medlemsstaten (produktionsansatsen).
- För exporterade avverkade träprodukter avser landsspecifika data landsspecifik halveringstid och de avverkade träprodukternas användning i importlandet.
- Den landsspecifika halveringstiden för avverkade träprodukter som släpps ut på marknaden i unionen bör inte avvika från den som används av den importerande medlemsstaten.
- Medlemsstaterna får, endast i informationssyfte, i de data som lämnas in inkludera data om andelen trä som används för energiändamål som importerades från länder utanför unionen, och ursprungsländerna för sådant trä.

Medlemsstaterna får använda landsspecifika metoder och halveringstider i stället för de metoder och standardhalveringstider som anges i denna bilaga, under förutsättning att sådana metoder och värden bestäms på grundval av transparenta och verifierbara uppgifter och att de metoder som används är minst lika detaljerade och exakta som de som anges i denna bilaga.

Standardhalveringstid:

Halveringstiden är det antal år det tar för mängden kol som lagras i en kategori avverkade träprodukter att minska till halva sitt ursprungliga värde.

Standardhalveringstiden ska vara följande:

- a) 2 år för papper,
- b) 25 år för träpaneler,
- c) 35 år för sågade trävaror.

Medlemsstaterna får specificera de träbaserade material, inklusive bark, inom de kategorier som avses i leden a, b och c ovan, på grundval av de IPCC-riktlinjer som antagits av partskonferensen för UNFCCC eller av partskonferensen i dess funktion som partsmöte för Parisavtalet, förutsatt att de tillgängliga uppgifterna är tydliga och kontrollerbara. Medlemsstaterna får också använda sig av landsspecifika delkategorier för alla dessa kategorier.

BILAGA VI

BERÄKNING AV BAKGRUNDSNIVÅER FÖR NATURLIGA STÖRNINGAR

1. För beräkning av bakgrundsniån ska följande uppgifter lämnas:
 - a) Historiska utsläppsnivåer som orsakas av naturliga störningar.
 - b) Typ(er) av naturliga störningar i uppskattningen.
 - c) Samlade uppskattningar av årsutsläpp för dessa typer av naturlig störning för perioden 2001–2020, förtecknade per markbokföringskategori.
 - d) En redovisning av tidsseriernas konsekvens i alla relevanta parametrar, inklusive minimiareal, metoder för utsläpps-uppskattning, omfattningen av kolpooler och gaser.
2. Bakgrundsniån beräknas som genomsnittet av tidsserien 2001–2020 exklusive alla år då onormala nivåer av utsläpp registrerades, dvs. exklusive alla statistiska avvikande värden. Statistiska avvikande värden ska identifieras på följande sätt:
 - a) Beräkna det aritmetiska medelvärdet och standardavvikelsen för hela tidsserien 2001–2020.
 - b) Uteslut från tidsserien alla år då de årliga utsläppen ligger mer än två standardavvikelser från medelvärdet.
 - c) Beräkna på nytt det aritmetiska medelvärdet och standardavvikelsen för tidsserien 2001–2020 minus de år som uteslutits i led b.
 - d) Upprepa leden b och c tills inga avvikande värden kan identifieras.
3. Efter beräkning av bakgrundsniån i enlighet med punkt 2 i denna bilaga kan mängden utsläpp som ett visst år under perioderna 2021–2025 och 2026–2030 överstiger bakgrundsniån plus en marginal uteslutas i enlighet med artikel 10. Marginalen ska motsvara en sannolikhetsnivå på 95 %.
4. Följande utsläpp får inte uteslutas:
 - a) Utsläpp till följd av verksamheter avseende avverkning och förtida avverkning som skedde på markområdena efter det att naturliga störningar inträffat.
 - b) Utsläpp till följd av planerad bränning som skedde på markområdena under något år under perioderna 2021–2025 och 2026–2030.
 - c) Utsläpp på mark som varit föremål för avskogning efter det att naturliga störningar inträffat.
5. Informationskrav i enlighet med artikel 10.2 innefattar följande:
 - a) Identifiering av alla markområden som påverkats av naturliga störningar under det aktuella året, inklusive deras geografiska position, störningsperiod och typerna av naturliga störningar.
 - b) Bevis för att ingen avskogning har skett under den återstående delen av perioden 2021–2025 eller 2026–2030 på markområden som påverkades av naturliga störningar och beträffande vilka utsläpp uteslöts från bokföringen.

- c) En beskrivning av kontrollerbara metoder och kriterier som kommer att användas för att identifiera avskogning på dessa markområden under de efterföljande åren under perioden 2021–2025 eller 2026–2030.
 - d) Om möjligt, en beskrivning av åtgärder som medlemsstaten vidtog för att förhindra eller begränsa de naturliga störningarnas effekter.
 - e) Om möjligt, en beskrivning av åtgärder som medlemsstaten vidtog för att återställa de markområden som påverkades av de naturliga störningarna.
-

BILAGA VII

HÖGSTA KOMPENSATIONSMÄNGD SOM ÄR TILLGÄNGLIG INOM RAMEN FÖR DEN FLEXIBILITET FÖR BRUKAD SKOGSMARK
SOM AVSES I ARTIKEL 13.3 B

Medlemsstat	Rapporterat genomsnittligt upptag i skogssänkor för perioden 2000–2009 i miljoner ton koldioxidekvivalent per år	Kompensationsgräns uttryckt i miljoner ton koldioxidekvivalent för perioden 2021–2030
Belgien	– 3,61	– 2,2
Bulgarien	– 9,31	– 5,6
Tjeckien	– 5,14	– 3,1
Danmark	– 0,56	– 0,1
Tyskland	– 45,94	– 27,6
Estland	– 3,07	– 9,8
Irland	– 0,85	– 0,2
Grekland	– 1,75	– 1,0
Spanien	– 26,51	– 15,9
Frankrike	– 51,23	– 61,5
Kroatien	– 8,04	– 9,6
Italien	– 24,17	– 14,5
Cypern	– 0,15	– 0,03
Lettland	– 8,01	– 25,6
Litauen	– 5,71	– 3,4
Luxemburg	– 0,49	– 0,3
Ungern	– 1,58	– 0,9
Malta	0,00	0,0
Nederländerna	– 1,72	– 0,3
Österrike	– 5,34	– 17,1
Polen	– 37,50	– 22,5
Portugal	– 5,13	– 6,2
Rumänien	– 22,34	– 13,4
Slovenien	– 5,38	– 17,2
Slovakien	– 5,42	– 6,5
Finland	– 36,79	– 44,1
Sverige	– 39,55	– 47,5
Förenade kungariket	– 16,37	– 3,3